

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/20/2016
Identifikačné číslo spisu: 7012201011
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7012201011.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci navrhovateľky: F. R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Z. XXX/XX, XXX XX V., právne zastúpenej JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29 augusta 8, 813 63 Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 8Sd/63/2012-104 zo dňa 8. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 8Sd/63/2012-104 zo dňa 8. decembra 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.07.2012 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení platnom pre prejednávajú právnu vec (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 10.07.2012.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia poukázala na posudok posudkového lekára sociálneho poistenia, pobočky Sociálnej poisťovne Košice zo dňa 10.07.2012, v zmysle ktorého navrhovateľka s

odkazom na ustanovenie § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. invalidnou nie je, nakoľko pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Zároveň konštatovala, že posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky, ktorému zodpovedá percentuálne vyjadrenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, je obsahom pripojeného odborného posudku o invalidite zo dňa 10.07.2012, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, a v ktorom sú uvedené všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli podkladom na vyhotovenie posudkového záveru o tom, že navrhovateľka v zmysle § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. invalidnou nie je.

Navrhovateľka včas podaným opravným prostriedkom podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) žiadala preskúmané rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odporkyňi na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Poukazovala na svoj nepriaznivý zdravotný stav ako aj tú skutočnosť, že odporkyňa sa dôkladne nezaoberala jej zdravotnými poškodeniami oka, ich dlhodobosťou a vplyvom na jej zárobkovú činnosť. Spochybňovala úplnosť, objektivitu a presvedčivosť vypracovaného posudku a navrhla opätovné vyšetrenie jej zraku posudkovým lekárom. Zároveň doručila lekárske správy od oftalmológa zo dňa 13.04.2012 a 23.08.2012.

Navrhovateľka na pojednávaní pred krajským súdom dňa 06.02.2013 (č.l. 35-37 súdneho spisu) uviedla, že v jej prípade sa jedná o stredne ťažkú slabozrakosť s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len „MPSVZČ“) v rozsahu 50 až 60 %. Uviedla, že na jedno oko je slepá úplne od narodenia a na druhé pravé oko je slepá čiastočne (do 30 %). Mala zato, že jej zdravotný stav by mal byť posudzovaný podľa kapitoly VII, choroby zmyslových orgánov bod 11.3 písmeno b), teda ako Ťažké, dlhotrvajúce, liečeniu vzdorujúce formy, trvale poškodzujúce zrakové funkcie obojstranné v rozpätí 60 až 70 %. Zároveň predložila lekársky nález zo dňa 07.01.2013 a lekársku správu od oftalmológa zo dňa 13.04.2012.

Poukazovala na svoje podanie zo dňa 05.02.2013 (č.l. 38-41 spisu) predložené na tomto pojednávaní a žiadala o zrušenie preskúmaného rozhodnutia a žiadala o priznanie invalidného dôchodku v minimálnej percentuálnej miere 60 %, nakoľko podľa jej zistení spadá minimálne do kategórie 6- Chyby zorného poľa c/ - koncentrické zúženie obojstranné (ľavé oko - úplná slepota a pravé oko - v nazálnom kvadrante v 5 bodoch absolútna slepota do 30 st. a do 15 st. pokles v 6 bodoch).

Na základe podaní a príloh, ktoré navrhovateľka predložila krajský súd nariadil doplnenie dokazovania posudkovým lekárom. Novou lekárskou správou posudkového lekára zo dňa 03.04.2013 (č.l. 47 súdneho spisu) bola navrhovateľke ponechaná MPSVZČ 30 % podľa kapitoly VII, oddielu A, položky 11.2, písmena a) prílohy č. 4 k zák. č. 461/2003 Z.z.

Navrhovateľka podaním zo dňa 02.08.2013 (č.l. 55-57 súdneho spisu) zaujala stanovisko k lekárskej správe posudkového lekára zo dňa 03.04.2013, v ktorom sa dožadovala vysvetlenia, ako môže byť zaradená do kapitoly VII, oddielu A, položky 11.2, písmena a), ak je slepá na jedno oko úplne a na druhé vidí iba na 90 cm. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa domáhala priznania invalidity podľa kapitoly VII, oddielu A, položky 11.3, písmena b), t. j. v percentuálnom rozpätí 60 až 70 %. Mala zato, že v jej prípade sa jedná o ťažké, dlhotrvajúce, liečeniu vzdorujúce a obojstranne trvalo poškodzujúce zrakové funkcie.

Na pojednávaní, nariadenom na deň 07.08.2013 (č.l. 63-66 súdneho spisu), navrhovateľka navrhla osobný výsluch posudkového lekára MUDr. Kendrovského a následne i pribratie znalca do konania, ktorý by odbornejšie posúdil lekárske správy. Týmto jej návrhom krajský súd uznesením na pojednávaní nevyhovel. Výpočutie posudkového lekára súd nevykonával, nakoľko doplňujúci posudok MUDr. V. zo dňa 03.04.2013 považoval v plnej miere za postačujúci. Rovnako nevyhovel návrhu na pribratie znalca do konania z dôvodu neúčelnosti a nehospodárnosti tohto dôkazu, nakoľko súd nemal pochybnosti o odborných lekárske záveroch posudkového lekára, keďže ten v plnom rozsahu prihliadol na všetky navrhovateľkou doložené lekárske správy a tie následne odborne a náležite vyhodnotil.

Rozsudkom č.k. 8Sd/63/2012-67 zo dňa 07.08.2013 krajský súd potvrdil preskúmané rozhodnutie. Na odvolanie navrhovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1So/75/2013 zo dňa 13.01.2015 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že naďalej existujú pochybnosti o správnosti posúdenia závažnosti zdravotného postihnutia navrhovateľky, ktoré neboli úplne odstránené. Upriamil pozornosť na vyjadrenia navrhovateľky, ktorá zdôraznila, že predložením perimetrického vyšetrenia s okuliarmi sa zistilo, že nevidí nielen na ľavé oko, ale čiastočne aj na pravé oko a hoci v jej prípade nešlo o stratu oka úrazom, pri ktorom sa priznáva MPSVZČ 45 %, ale vrodenu vadou, ide o ťažkú dlhotrvajúcu a liečeniu vzdorujúcu formu trvale poškodzujúcu zrakové funkcie, nachádzajúce sa v bode 11.3 tabuľky (kapitola VII Choroby zmyslových orgánov, oddiel A - zrak) zodpovedajúce MPSVZČ 40 do 50 % (A/jednostranné) alebo 60 - 70 % (B/obojstranné), pričom podľa jej zistení jej zdravotné poškodenie zodpovedá minimálne položke 6 - Chyby zorného poľa bod c/ - Koncentrické zúženie obojstranné (ľavé oko - úplná slepota, pravé oko podľa perimetrického vyšetrenia v nazálnom kvadrante v 5 bodoch absolútna slepota do 30 st. a do 15 st. pokles v 6 bodoch.

Dodal, že z doplnujúcej lekárskej správy zo dňa 03.04.2013 vyplýva, že posudkový lekár len pripomenul, že zdravotný stav navrhovateľky bol zhodnotený dňa 15.01.2013 za prítomnosti odbornej očnej lekárky a zopakoval predchádzajúci posudkový záver s poznámkou, že všetky ostatné kombinácie a variácie udávané v zápisnici o pojednávaní krajského súdu posudkovo nezodpovedajú zdokumentovanému a zhodnotenému zdravotnému stavu posudzovanej. Vzhľadom na to, že takéto vyjadrenie posudkového lekára bolo spracované už bez súčinnosti s odborným očným lekárom, zrejme nezodpovedá očakávaniu účastníkov konania, ani preskúmvajúcemu súdu na odstránenie pochybností o rozsahu a závažnosti (jednostranné, obojstranné) poškodenia zraku navrhovateľky, ako aj metodiky jeho posudzovania, bolo potrebné aj podľa názoru Najvyššieho súdu trvať na požadovanom stanovisku k námietkam navrhovateľky a jeho podrobnejšom zdôvodnení v súčinnosti s prísediacim lekárom so špecializáciou príslušnou v špecializovanom odbore.

Na základe zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu krajský súd požiadal posudkového lekára odporkyne o vypracovanie doplnujúceho posudku za prítomnosti očného lekára v zmysle pokynov Najvyššieho súdu, s podrobnejším zdôvodnením rozsahu a závažnosti (jednostranné, obojstranné) poškodenia zraku navrhovateľky a metodiky jeho posudzovania so stanoviskom k námietkam navrhovateľky.

Z Lekárskej správy vyhotovenej dňa 12.05.2015 (č.l. 95-96 súdneho spisu) posudkovým lekárom sociálneho poistenia MUDr. R. V. za účasti prísediaceho lekára z odboru očné lekárstvo MUDr. Máriou Čorbovou krajský súd zistil, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie v rozsahu 30 % posudkový lekár stanovil Choroby zmyslových orgánov - Kapitola VII, oddiel A, položka 11.2., písmeno a) v rozsahu 20 až 30 %. Ako choroby posudkový lekár v II. časti - Posudku uviedol Krátkozrakosť ťažkého stupňa vľavo s vrodenu kataraktou a následnou tupozrakosťou, vpravo krátkozrakosť stredne ťažkého stupňa so zachovanou zrakovou ostrosťou s malými defektmi v zornom poli - diagnóza H54.5 a Ľavostrannú kolitídu.

Krajský súd napokon dospel k záveru o nedôvodnosti opravného prostriedku navrhovateľky a preto preskúmané rozhodnutie rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil.

Najmä poukázal na lekársku správu zo dňa 12.05.2015, ktorú vypracoval posudkový lekár za účasti prísediaceho lekára z odboru očné lekárstvo. V tomto posudku sa vysporiadal s námietkami, ktoré prezentovala navrhovateľka nielen vo svojom odvolaní, ale na ktoré poukazoval aj najvyšší súd vo svojom uznesení zo dňa 13.01.2015. Posudkový lekár za účasti očnej lekárky náležitým spôsobom zdôvodnil prečo nemožno posudzovať prípad navrhovateľky podľa kapitoly VII, bod 11.3, písmeno b) a z akých dôvodov tomuto nemožno vyhovieť. Rozhodujúce zdravotné postihnutie ponechal rovnaké - Choroby zmyslových orgánov - Kapitola VII, oddiel A, položka 11.2., písmeno a), pre ktoré je určené rozmedzie od 20 do 30 %, pričom posudkový lekár stanovil najvyššie percentuálne rozpätie, t.j. 30 %. Z

jeho záverov takisto vyplýva, že ďalšie zdravotné postihnutie navrhovateľky (Ľavostranná kolitída) bola už krátkodobou ambulantnou liečbou zvládnutá do takej miery, že z posudzovaného hľadiska nezdôvodňuje invaliditu ani v koincidencii s rozhodujúcim zdravotným postihnutím. Z tohto dôvodu posudkový lekár nepristúpil ani k zvýšeniu percentuálnej miery vzhľadom na Iné zdravotné postihnutia.

Doplnil, že v zmysle Lekárskeho posudku posudkového lekára MUDr. E. F., Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 09.10.2012 (č.l. 25-27 súdneho spisu), ako aj lekárskeho posudku posudkového lekára odporkyne (MUDr. R. V.), vysunutého pracoviska v Košiciach zo dňa 15.01.2013 (č.l. 31 súdneho spisu) a zo dňa 03.04.2013 (č.l. 47 súdneho spisu) rozhodujúcim zdravotným postihnutím v prípade navrhovateľky je choroba H54.5 (Krátkozrakosť ťažkého stupňa vľavo s vrodenou kataraktou a následnou tupozrakosťou, vpravo krátkozrakosť stredne ťažkého stupňa so zachovanou zrakovou ostrosťou s malými defektmi v zornom poli) - Príloha č. 4 zák. č. 461/2003 Z.z., kapitola VII, oddiel A, položka 11.2, písmeno a) s MPSVZČ 30 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Rovnakú MPSVZČ v porovnaní so zdravou fyzickou osobou konštatoval aj posudok Sociálnej poisťovne, pobočka Košice zo dňa 10.07.2012 (č.l. 6-7 súdneho spisu), z obsahu a záverov ktorého vychádzala odporkyňa v preskúmanom rozhodnutí z 23.07.2012, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 10.07.2012. Výsledok lekárskeho posudku zo dňa 10.07.2012 bol teda potvrdený i následnými lekárskejšími posudkami z 09.10.2012, 15.01.2013, 03.04.2013 a 12.05.2015, ktorými bol po podaní opravného prostriedku zo strany navrhovateľky opätovne posúdený jej zdravotný stav.

Zo žiadnej lekárskej správy navrhovateľky, ktorú mali posudkoví lekári pri posudzovaní jej zdravotného stavu k dispozícii, krajskému súdu v plnej zhode s odbornými lekárskejšími závermi posudkových lekárov navrhovateľkou tvrdená slepota na ľavé oko a čiastočná slepota na pravé oko, nevyplývala.

Z lekárskej správy zo dňa 13.04.2012 od oftalmologičky MUDr. Z. krajský súd poukázal na diagnostický záver: Cataracta adnata o. sin., Amblyopia gravis o. sin. a Myopia gravis o. u.. Diagnostický záver lekárskej správy z očného vyšetrenia zo dňa 15.03.2012 bol Myopia gr. medzi o dx., Myopia gravis o sin. a Amblyopia o sin.. Z lekárskej správy od oftalmologičky MUDr. Y. krajský súd dal do pozornosti diagnostický záver: Myopia gravis o dx., Astigm. myopic. comp. a Amblyopia o sin.. Diagnostický záver lekárskej správy zo dňa 07.01.2013 bol v zhode s predchádzajúcou lekárskou správou Myopia gravis o. u., Astigmatism myopicus comp. o. sin. a Amblyopia o sin.

S ohľadom na vyššie citované diagnostické závery navrhovateľkou doložených lekárskejších správ sa krajský súd v plnej miere stotožnil s odbornými lekárskejšími závermi posudkových lekárov, v zmysle ktorých navrhovateľka trpí krátkozrakosťou ťažkého stupňa vľavo s vrodenou kataraktou a následnou tupozrakosťou, vpravo krátkozrakosťou stredne ťažkého stupňa so zachovanou zrakovou ostrosťou s malými defektmi v zornom poli.

K návrhu právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 08.12.2015, aby krajský súd vo veci vypočul prísediacu lekárku z odboru očného lekárstva MUDr. Y. S., ktorá bola prísediacou lekárkou pri vyhotovovaní posudku zo dňa 12.05.2015 krajský súd uviedol, že lekárskejší posudkovú činnosť pri výkone dôchodkového poistenia vykonáva s účinnosťou od 01.01.2004 posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia. Posudkový lekár posudzuje na účely sociálneho poistenia pri kontrolných lekárskejších prehliadkach zdravotný stav, schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť a pracovnú schopnosť poistenca (§ 153 ods. 5 a 6 citovaného zákona).

V danom prípade lekárskejší správa zo dňa 12.05.2015 bola vykonaná posudkovým lekárom odporkyne, ktorý ako posudkový lekár v zmysle zákona zodpovedá aj za vypracovanú posudkovú správu zo dňa 12.05.2015, čím sa vypočutie očnéj lekárky MUDr. Y. S. javí ako neúčelné, pričom vypracovaná lekárskejší správa zo dňa 12.05.2015 disponuje nielen podpisom posudkového lekára MUDr. R. V., ale aj

prísediacej lekárky z odboru očné lekárstvo MUDr. Y. S. z čoho vyplýva, že táto sa so závermi posudkového lekára stotožnila.

Predmetnú lekársku správu vyhodnotil ako postačujúcu, náležite zdôvodnenú, so zachovaním profesionálnych znakov s tým, že posudkový lekár sa náležitým spôsobom aj vysporiadal so všetkými námietkami s ktorými sa mal vysporiadať vzhľadom na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v novom lekárskom posudku.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p., t. j. z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Napadnutý rozsudok považovala za nezákonný a nespravodlivý, nakoľko spočíva na rovnakých argumentoch, ktoré krajský súd použil v predchádzajúcom rozsudku.

Novú lekársku správu zo dňa 12.05.2015 nepovažovala za postačujúcu, nakoľko na zasadnutí 15.05.2015 za prítomnosti odbornej lekárky posudkový lekár opätovne stroho konštatoval to isté postihnutie vyplývajúce z chorobných zmien, ktoré boli zhodnotené v lekárskej správe zo dňa 15.01.2013 bez bližšieho vyšetrenia navrhovateľky. Zdravotný stav navrhovateľky nebol posúdený komplexne, posudkový lekár sa nezaoberal jej zdravotnými poškodeniami očí, ich dlhodobosťou a vplyvom na jej zárobkovú činnosť. V prípade navrhovateľky sa jedná o vrodenú, ťažkú a dlhotrvajúcu chybu očí.

Nesúhlasila so závermi posudkového lekára o stanovení rozhodujúceho zdravotného postihnutia podľa Kapitoly VII, oddiel A, položka 11.2., písmeno a) ľahké, dlhotrvajúce alebo ustálené formy čiastočne poškodzujúce funkciu oka, ktoré majú vplyv na pracovné zaradenie a) jednostranné. Napriek tomu v druhej časti posudku ako aj iných lekárskech posudkoch (zo dňa 15.01.2013 a 03.04.2013) vyplýva, že sa jedná o krátkozrakosť ťažkého stupňa, navrhovateľka bola zaradená do ľahkého stupňa. Nakoľko v posudzovanom prípade ochorenia navrhovateľky nie je možné odstrániť operačne ani okuliarovou korekciou, rozhodujúce zdravotné postihnutie malo byť stanovené podľa Kapitoly VII, oddiel A, položka 11.3 Ťažké, dlhotrvajúce, liečeniu vzdorujúce formy, trvale poškodzujúce zrakové funkcie.

Navrhovateľka nesúhlasila s opätovným posúdením zdravotného stavu tým istým posudkovým lekárom ako aj rovnakou odbornou lekárkou. Je toho názoru, že je potrebné posúdenie zdravotného stavu nezávislým odborným lekárom (súdnym znalcom). Posudkový lekár je v pracovnoprávnom vzťahu s odporkyňou, čo vyvoláva pochybnosti o jeho nezáujatosti.

Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky zo dňa 16.02.2016 uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Posúdenie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia.

Navrhovateľka neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili závery posudkových lekárov. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene a preto nie je daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Preto odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne §

246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihladením na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s veta druhá O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nebolo dôvodné. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12. decembra 2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

- a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa § 153 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. lekársku posudkovú činnosť podľa odseku 1 vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len "posudkový lekár") a podľa odseku 2 písm. b) aj určený zamestnanec Sociálnej poisťovne za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného.

Z obsahu poslednej Lekárskej správy zo dňa 12.05.2015, ktorou bolo doplnené dokazovanie pred krajským súdom vyplýva, že posudkový lekár za účasti prísediaceho lekára z odboru očné lekárstvo uviedol, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. Posudkový lekár ako rozhodujúce zdravotné postihnutie s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 % ustálil Choroby zmyslových orgánov - Kapitola VII, oddiel A, položka 11.2., písmeno a) (20 až 30 %). Ako iné ochorenia posudkový lekár v II. časti - Posudku uviedol Krátkozrakosť ťažkého stupňa vľavo s vrodenou kataraktou a následnou tupozrakosťou, vpravo krátkozrakosť stredne ťažkého stupňa so zachovanou zrakovou ostrosťou s malými defektmi v zornom poli - diagnóza H54.5 a Lavostrannú kolitídu.

V časti označenej Celkový posudok (ostatný odsek) posudkový lekár uviedol, že za prítomnosti odbornej očnej lekárky znova prehodnotil zdravotný stav posudzovanej a znova konštatuje to isté postihnutie, vyplývajúce z tých istých chorobných zmien, ako boli zhodnotené v lekárskej správe dňa 15.01.2013, nakoľko nové očné nálezy neboli doložené (samotná posudzovaná udáva, že jej zdravotný stav je nezmenený). Reagujúc na názor posudzovanej, že jej zdravotný stav mal byť posudzovaný podľa kapitoly VII, bod 11.3, písmeno b) uviedol, že jej nemôže vyhovieť, nakoľko u posudzovanej sa nejedná o ťažké dlhotrvajúce liečeniu vzdorujúce formy trvale poškodzujúce obojstranné zrakové funkcie, nakoľko sa jedná o vrodenú kataraktu ľavého oka s následnou tupozrakosťou s postupným vývojom myopie, obojstrannú krátkozrakosť. Počítačový periméter na lepšie vidiacom pravom oku dokumentuje ojedinelé výpady v zornom poli, ktoré sú posudkovovo málo významné. Samotná krátkozrakosť na pravom oku je stredne ťažkého stupňa a u posudzovanej nezdôvodňuje invaliditu a teda u posudzovanej nie je splnené kritérium ťažkého dlhotrvajúceho liečeniu vzdorujúceho ochorenia oboch očí, ale sa jedná

o ustálenú formu s poruchou funkcie hlavne ľavého oka, pričom porušenie zrakovej ostrosti pravého oka je posudkovo málo závažné. Podotkol, že ani na horšom ľavom oku sa nejedná o slepotu, čo dokumentujú opakované odborné lekárske nálezy. Takémuto zdravotnému stavu, keď na horšom ľavom oku je zraková ostrosť s najlepšou možnou korekciou 6/60 hodnotená ako ťažká slabozrakosť a na lepšie vidiacom pravom oku je zraková ostrosť 0,9 (t. j. lepšie ako 6/9 ale menej ako 6/6) nezdôvodňuje u posudzovanej viac ako 30 % miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá bola posudzovanej ponechaná. Posudzovaná predložila nové ambulantné gastroenterologické nálezy od 21.08.2014 do 29.09.2014, ktoré dokumentujú chorobu čreva bližšie neurčenú s dif. dg. gastrofibroskopickým vyšetrením pre susp. Crohnovu kolitídu s nasadenou liečbou a s objektívnym vyšetrením dňa 29.09.2014: výška 165 cm, hmotnosť 58kg, BMI 21,3 obj. somatický nález negat., brucho voľné, priehmatné, so záverom: Ľavostranná kolitída typu Crohnovej kolitídy, perianálne a transsfinkterické fistuly, pričom tieto ambulantné nálezy dokumentujú novo diagnostikované ochorenie, ktoré však už krátkodobou ambulatnou liečbou bolo zvládnuté do takej miery, že z posudkového hľadiska nezdôvodňujú invaliditu ani v koincidencii s rozhodujúcim zdravotným postihnutím.

Uvedené odborné závery aj podľa názoru odvolacieho súdu poskytujú dostatočne presvedčivé zdôvodnenie nezohľadnenie námietok navrhovateľky, prečo nebolo možné hodnotiť zdravotné postihnutie očí u nej ako obojstranné (porušenie zrakovej ostrosti pravého oka je posudkovo málo závažné) ako aj na námietok týkajúcich sa stanovenia rozhodujúceho zdravotného postihnutia (na horšom ľavom oku sa nejedná o slepotu, čo dokumentujú opakované odborné lekárske nálezy).

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia preskúmaného rozhodnutia resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľky, a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Námietky navrhovateľky uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa naznačujúce pochybnosti o náležitom posúdení jej nepriaznivého zdravotného stavu resp. nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jeho predstáv.

Navrhovateľka nepredložila v odvolacom konaní žiadne dôkazy predstavujúce nové skutočnosti, ktoré by neboli zohľadnené posudkovými lekármi, prípadne konštatujúce iné diagnostické závery ako boli zistené v správnom konaní a ktoré by predstavovali dôkazy nasvedčujúce existencii takej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľky, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i O.s.p.) alebo by inak prijatý záver spochybňovali.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov predloženými samotnou navrhovateľkou resp. vyplývajúcimi z jej zdravotnej dokumentácie, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú v závere, že nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľky nezodpovedá úrovni umožňujúcej uznať ju za invalidnú a ani navrhovateľkou uvádzané výčitky nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti resp. objektívnosti posudkových lekárov, ktoré by odôvodňovali potrebu vykonania nového dokazovania vo

veci na skutočnosti doposiaľ neposudzované.

Odvolací súd má zato, že doplnením dokazovania v novom konaní pred krajským súdom, boli dostatočne presvedčivo odstránené pochybnosti, na ktoré poukazoval Najvyšší súd v uznesení sp. zn. ISo/75/2013 zo dňa 13.01.2015, ktorým zrušil predchádzajúci rozsudok krajského súdu č.k. 8Sd/63/2012-67 zo dňa 07.08.2013.

Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, odvolací súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní.

V súvislosti s námietkou navrhovateľky všeobecne spochybňujúcou nezaujatosť posudkových lekárov z dôvodu ich vzťahu k odporkyni odvolací súd pripomína, že v zmysle právneho poriadku, konkrétne zákona o sociálnom poistení (§ 153 ods. 5 zákona) je na účely invalidity oprávnený posudzovať zdravotný stav posudkový lekár. V prejednávanom prípade je zrejmé, že posudkoví lekári (za účasti prísediaceho lekára z odboru očnému lekárstvu) posúdili zdravotný stav navrhovateľky na základe všetkých odborných nálezov, ktoré mali od navrhovateľky resp. z jej zdravotnej dokumentácie k dispozícii, a tieto riadne vyhodnotili a svoje závery náležite zdôvodnili, pričom v konaní sa nepreukázali skutočnosti (a navrhovateľka takéto ani nekonkretizovala) vyvolávajúce objektívne pochybnosti o ich odbornosti resp. predpojatosti v konkrétnej veci (v administratívnom konaní takéto námietka v zmysle § 181, § 182 ods. 1 zákona vznesená nebola), preto nebol dôvod na nové dokazovanie, pričom ani prípadný znalec by posudkovými úkonmi nemohol byť poverený, pretože táto činnosť prislúcha v zmysle citovanej právnej úpravy posudkovým lekárom sociálneho poistenia. .

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).